

Forslaget indebærer, at justitsministeren konkret kan bestemme, at anlægsindehaverens ansvar i forhold til skadelidte i en anden stat, der har fastsat en beløbsgrænse for anlægsindehaveres erstatningsansvar for nukleare skader, skal nedsættes. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at anlægsindehavere i Danmark ikke skal stille større beløb til rådighed for skadelidte i andre stater, end hvad der ville være til rådighed for danske skadelidte, såfremt en nuklear ulykke i disse stater forårsagede skade i Danmark.

Samtidig ophæves bestemmelsen om begrænsning af anlægsindehaverens erstatningsansvar.

Om baggrunden for at indføre ubegrænset ansvar for anlægsindehaveren henvises til pkt. 4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 13

Forslaget er en konsekvens af, at anlægsindehaverens ansvar ikke længere vil være begrænset.

Der henvises til pkt. 4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 14

Forslaget er en konsekvens af, at anlægsindehaverens ansvar ikke længere vil være begrænset.

Der henvises til pkt. 4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 15

Ved forslaget ophæves § 23, der regulerer nedsættelse af erstatninger i det omfang de nukleare skader overstiger de beløbsgrænser, som gælder for anlægsindehaverens ansvar. Forslaget er en konsekvens af det foreslåede ubegrænsede ansvar for anlægsindehaveren.

Til nr. 16

Bestemmelsen gennemfører artikel 8, litra a og d, i ændringsprotokollen til Pariskonventionen.

Det foreslås i overensstemmelse hermed, at der fastsættes en 30-årig forældelsesfrist for personskader og tab af forsørger, og en 10-årig forældelsesfrist for anden nuklear skade end personskade. Personskade som følge af en nuklear ulykke omfattet af forældelseslovens § 3, stk. 2, nr. 1, 2. led, hvorefter forældelse indtræder senest 30 år efter den skadevoldende handling ophører. For krav vedrørende personskade vil der derfor gælde en 30-årig forældelsesfrist i medfør af atomskadeerstatningslovens § 25, stk. 1, hvorefter krav på erstatning hos anlægsindehaveren forældes efter forældelsesloven.

Samtidig foreslås det at fastholde den 30-årige forældelsesfrist for statens erstatningsansvar efter atomskadeerstatningslovens § 34, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, idet denne bestemmelse dog alene vil skulle finde anvendelse på andre nukleare skader end personskader og tab af forsørger.

Retstillingen i forhold til skadelidte vil herefter være, at der – ligesom det er tilfældet for forureningsskader i medfør af den nye forældelseslov – vil gælde en forældelsesfrist på 30 år for nukleare skader, selv om kravet for så vidt angår anden skade end personskade vil skulle rettes mod staten.

Der henvises til pkt. 4.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 17

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, litra a og b, i ændringsprotokollen til Pariskonventionen.

Herefter stilles der krav om, at anlægsindehaveren tegner eller opretholder forsikring eller anden økonomisk garanti. Når indehaverens ansvar ikke er begrænset til et bestemt beløb, fastsætter staten i det land, hvor det nukleare anlæg er beliggende, en grænse for den økonomiske garanti, som de ansvarlige anlægsindehavere skal stille. Beløbsgrænsen kan ikke være lavere end de ansvarsbeløb, der følger af artikel 7 i ændringsprotokollen til Pariskonventionen.

Ved lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås det at ophæve bestemmelsen om begrænsning af anlægsindehaverens ansvar. Det foreslås derfor, at der stilles krav om økonomisk sikkerhed for det ansvarsbeløb, der følger af artikel 7 i ændringsprotokollen til Pariskonventionen, hvilket er 700 mio. euro.

Der henvises til pkt. 4.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 18

Bestemmelsen i § 26, stk. 2, 4. pkt., foreslås ophævet som følge af, at § 26, stk. 1, foreslås ændret, således at Justitsministeren i visse tilfælde kan fastsætte, at indehaveren af et nukleart anlæg skal tegne og opretholde en forsikring med en lavere forsikringssum end 700 mio. euro, dog ikke under 80 mio. euro.

Til nr. 19

Bestemmelsen i § 30 foreslås ændret som konsekvens af forslaget om at indføre ubegrænset ansvar for anlægsindehaveren. Staten vil herefter skulle betale erstatning, som en anlægsindehaver er ansvarlig for, hvis erstatning ikke har kunnet afholdes af indehaverens forsikring eller anden sikkerhed.